

indtræder i et Trossamfund udenfor Folkekirkens Orden eller udtræder af Folkekirken ved skriftlig Anmeldelse paa den derom ved kongelig Anordning foreskrevne Maade". Her er føjet til, at Medlemsforholdet kun ophører, naar den paagældende slutter sig til et Trossamfund udenfor Folkekirkens Orden, „hvis Lære og Ritus paa afgørende Punkter er i Uoverensstemmelse med Folkekirkens, eller naar den paagældende stiller sig i bestemt Modsætning til Folkekirken ved at sætte et andet Samfund Ordninger i Stedet for Folkekirkens Sakramenter". Som man vil se, har det kirkelige Udvalg ment, at ved at indtræde i et hvilket som helst Trossamfund udenfor Folkekirkens Orden var man i Virkeligheden komme nud af Folkekirken? Det her foreslaaede synes da at sige: Ja, det kommer dog an paa, af hvad Beskaffenhed det Trossamfund er; der kan godt være Trossamfund udenfor Folkekirkens Orden, som man kan være Medlem af samtidig med, at man er Medlem af Folkekirken. Jeg tror, man maa overveje vel det Spørgsmaal, om det er rigtigt at optage denne Tilføjelse. Det vil i alt Fald ofte fremkalde Tvivlsspørgsmaal. Hvad vil det sige, at Læren og Ritus paa afgørende Punkter er i Uoverensstemmelse med Folkekirken? Sandsynligvis har man, saa vidt jeg kan skønne af Bemærkningerne til Lovforslaget, særlig tænkt paa de evangelisk-lutherske Frimenigheder, der findes her i Riget. Men de betragtes ellers altid som staaende udenfor Folkekirkens Orden. Jeg tror derfor ikke, at man kan sige, at man kan være Medlem af begge paa en Gang. Jeg synes, at det ikke er ganske korrekt, hvad der i saa Henseende staar anført i Anmærkningerne. Der staar blandt andet: „selv om disse Menigheder ere udenfor Folkekirkens Orden, ere organiserede Menigheder udenfor Folkekirkens Ramme, behøve derfor ikke deres enkelte Medlemmer at være udenfor Folkekirken". Det, synes jeg, man maa anse dem for at være, i alt Fald er dette et Spørgsmaal, der trænger til nøje Overvejelse. — I denne Forbindelse maa jeg maaske have Lov til at nævne det andet Lovforslag: Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Brugen af Kirker af 15. Maj 1903. Det kan jeg anbefale, ganske som det foreligger, idet jeg synes, det er glædeligt, at der kan blive et saa godt Samarbejde mellem Folkekirken og de Frimenigheder, der staa paa samme Grundvold, som Folkekirken staa. Men man maa om dette Samarbejde anvende den Betegnelse, som den højtærede Minister har anvendt i det andet Ting, og

som jeg synes er træffende, at Præsterne fra det ene Samfund komme og hospitere i det andet Kirkesamfund Kirker. De komme ikke som Medlemmer, men netop som Gæster og som kære Gæster. Jeg synes, som før bemærket, at det ikke gaar an at sige, at man samtidig er Medlemmer af begge de omhandlede Kirkesamfund. Disses Medlemmer kunne leve som Brødre til sammen og jævnlig besøge hinanden. Folkekirkens Medlemmer og Præster ville komme og besøge de andre som Udflyttere, der leve i god Forstaaelse med dem, de ere udflyttede fra, og de andre komme tilbage og besøge Folkekirken, fordi de, skønt de have sat nyt Bo, alligevel have Kærlighed til „Det gamle Hus". Jeg anbefaler altsaa med Glæde dette Forslag, som skaber Betingelser for livligere og større Samarbejde mellem Frimenighederne og Folkekirken. Derimod — jeg gentager det — forekommer det mig, at den Tilføjelse, som det kirkelige Udvalgs Forslag, som det er optaget i § 5, har faaet, trænger til at overvejes vel. Ogsaa jeg mener, at den Erklæring, Menighedsraadet skal afgive, bør være mere i Overensstemmelse med det, det kirkelige Udvalg foreslaar, navnlig holder jeg ikke af, at man har udelukket det „evangelisk-lutherske". Hvis det aldrig havde staaet der, var der mindre at sige dertil, men naar det nu har staaet der, ganske sikkert uden at det har voldt Ulemper nogetsteds, synes jeg, at det ser lidt underligt ud at slette det. Man kommer derved uvilkaarligt til at tro, at der slet ikke skal lægges Vægt paa, at Kirken er evangelisk-luthersk. Derfor tror jeg, at man bør bibeholde det Udtryk.

Saa kommer jeg til et Punkt, som den højtærede Minister har fremhævet i Dag, det er nemlig Menighedsmøderne. Jeg vilde gerne ønske, at alle de Menigheder, der virkelig med Lyst ville deltage i det kirkelige Arbejde, maa faa Lejlighed dertil; men jeg holder ikke af disse Menighedsmøder i den Skikkelse, de have her. Jeg synes, at det vilde være paa sin Plads, hvad der maaske ogsaa stod i Menighedsraadsloven af 1903, og som staar i denne Lovs § 24, at Menighedsraadene kunne samle Menigheden til Forhandling om Sager, der ere af Vigtighed for den enkelte Sognemenighed. Derimod synes jeg ikke, at disse Menighedsmøder burde have nogen besluttende Myndighed, det vil være praktisk uigennemførligt. Der tillægges dem nemlig besluttende Myndighed, for saa vidt som der enkelte Steder staar, at de skulle have givet deres Tilslutning til forskellige Ting, inden disse kunne blive gennemførte. I § 14